BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 56-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 202 Miercuri 26 Iulie 1939
10 Pagini
P IIII

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN ȚARĂ
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte 220 lei
ILUSTR. ROMÂNĂ
și UNIV.-SPORT
câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Accidentele sezonului

Nu se prea poate susține că omul din mulțime este la noi model al spiritului de disciplină și de supunere la reguli fixe sau măcar a unui elementar simț de prudență. Nici chiar când este în joc siguranța vieții ori avutului său ca să nu mai vorbim de ale altora.

Regretatul Titu Maiorescu obișnuia să exemplifice la mult cercetatele sale prelegeri dela universitate, această latură ușurătecă a românului, în comparație cu alte neamuri, punând față în față diversele afipte afișate în locuri primejdioase, unde accesul publicului este interzis. Germanul se mulțumește să atragă atenția printr'o singură indicație: „Verboten"; francezul prin: „Defense à toucher" sau „Danger de mort".

La noi se afișează un lung pomelnic, prin care se arată amănunțit primejdia la care se expune imprudentul; se edictează pedepse grele, se îngrădește și se izolează locul cu pricina — și totuși, imprudentul român apare și nu se liniștește până nu înfrânge afiptele prohibitive.

In această absență a spiritului de disciplină și de prudență, găsim în bună parte explicația la accidentele — intolerabile — cari, mai ales odată cu venirea verii — alimentează cronica faptelor diverse la „înecuri", „incendii", „explozii", etc.

Nu e zi dela Dumnezeu ca să nu se înregistreze înecuri în Dunăre, în Mare, în râuri mai mici, în lacurile bucureștene, ba chiar în șranduri și în... Dâmbovița. Și păcatul e că victimele se recrutează în proporție covârșitoare, din rândurile tineretului. Copii sub 10 ani sunt lăsați să se ducă la scăldat de capul lor, neînsoțiți și nesupraveghiați. Alții, și printre ei oameni în toată firea — fără să aibă habar de înot, se aventurează în locuri necunoscute, sunt prinși de vârtejuri sau de curentul apei, ori nimeresc în vreo adâncitură, de unde nu mai ies decât ca să fie înmormântați.

Frecvența acestor accidente tragice, cari aruncă din senin doliul în atâtea familii, trebue să îndemne firește, la înmulțirea și înăsprirea măsurilor de pază. Dar, paza cea mai bună trebue să revie familiei și indivizilor înșiși, cari trebuesc formați în această disciplină și prima măsură de prevenire a pericolului ar fi desigur răspândirea deprinderii înotului în cercuri cât mai largi și mai ales în rândurile tineretului. Aceasta să fie în primul rând, așa cum s'a cerut și prin ziarul nostru, încă una din misiunile nobile ale străjeriei. Să nu rămână străjer care să nu învețe meșteșugul înotului. La fel și în armată: să nu fie soldat care să nu dețină secretul plutirii pe apă, nu ca până acum, când am înregistrat înecuri de marinari cari nu știau să înoate.

E ciudat chiar de constatat la noi, cu belșug de ape în toate regiunile țării, cât de redus este numărul înotătorilor, chiar acum, în plină desvoltare a mișcării sportive și în ciuda recunoașterii că înotul este unul din cele mai sănătoase, din cele mai complete ,din cele mai utile sporturi.

E firesc deci să i se acorde importanța pe care o merită.

Săptămâna internațională

Săptămâna încheiată ieri, n'a avut de suportat decât ofensiva căldurilor. Din fericire, nici o știre cu caracter alarmant n'a venit să exaspereze și mai mult nervii populației extenuată de arșița solară atât de îndrăgostită de solul românesc.

Se pare din potrivă, că dintr'o inspirație mai binevoitoare de data aceasta pentru sistemul nervos al bieților muritori, a pornit ca o adiere răcoritoare, vestea că Reichul nu va face război pentru Danzig. Știrea n'a produs senzație, n'a fost „o bombă"; ea n'a produs decât comentarii, fiindcă fondul chestiunii a rămas același.

Intr'adevăr, purtătorul de cuvânt al guvernului german a declarat că Reichul vrea să obție Danzigul pe cale pacinică, „fără război". Dar el n'a precizat ce va face Reichul dacă nu va obține Danzigul „fără război". Va încerca totuși să-l ia? In cazul acesta, oficialitatea polonă susținută de Anglia și Franța, a răspuns din nou cu hotărîre, că încercarea germană se va izbi de rezistența armată a Poloniei. Și orice rezistență cu forța la o încercare de forță este război.

Va căuta Reichul să deschidă calea unor negocieri care să înlesnească o apropiere între teza germană și cea poloneză expusă acum câtva timp de d. Beck?

Nu putem spune că este exclus, dar întrucât presa germană susține că Reichul nu va accepta „nici un compromis" și că nu există altă soluțiune decât „teza germană", nu ne putem îngădui pentru moment nici un fel de optimism.

Sunt totuși unele indicii cari alăturate ar putea justifica, deși într'o slabă măsură, o judecată mai liniștită asupra viitorului apropiat.

Intr'adevăr, în această problemă a Danzigului, nu s'au pronunțat cu caracter războinic decât cuvinte defensive. Nu s'a spus: „vom lua Danzigul cu armele".

S'a spus numai „vom apăra Danzigul cu armele". Acum câteva luni, d. Hitler a declarat că „Germania nu va face război pentru Danzig". Nu sunt decât câteva zile de când generalul Franco, în timpul vizitei contelui Ciano și după întrevederile ce le-a avut cu ministrul de externe italian, a declarat că „Danzigul nu merită ca Europa să intre în război pentru el" și că „nu crede în război". Iar acum în urmă, purtătorul de cuvânt al guvernului german declară că „Germania vrea să obție Danzigul fără război". Și, cum nimeni altul nu vrea războiul, cum Marea Britanie, Franța și Polonia declară fără încetare că sunt de acord pentru o soluție pacinică, dar care să satisfacă interesele respective ale Germaniei și Poloniei, putem spune că, cel puțin în domeniul vorbelor, sunt indicii că toată lumea consideră războiul ca inutil. Rămâne însă domeniul faptelor. Aci indiciile n'au același caracter liniștitor. Pregătirile militare continuă, Danzigul are aerul că se prepară pentru zile grele, „forțele defensive" se consultă, se organizează, se întăresc zilnic. Din acest antagonism dintre vorbe și fapte izvorăște îngrijorarea care se menține în jurul problemei Danzigului. Deci, așteptarea evenimentelor este singura atitudine cuminte care se poate recomanda. Așteptare calmă și atentă.

*

Un eveniment, desigur de o mare însemnătate, a fost, în cursul săptămânii trecute, hotărîrea definitivă a Senatului american de a nu lua în discuție în actuala sesiune chestiunea modificării legii neutralității.

Sforțările președintelui Roosevelt, avertismentele repetate ce le-a dat că această atitudine a Senatului american ar putea încuraja agresiunea în Europa n'au ajuns la rezultatul dorit de d. Roosevelt, susținut dealtfel de marea majoritate a opiniei publice din Statele Unite. Conferința de la „Casa Albă" a pus în lumină caracterul opoziției pe care senatorii democrați și republicani o fac președintelui Roosevelt. Nu e vorba de principiul însuși al modificării legii neutralității,

Presa americană, în unanimitate, recunoaște că toată lumea e de acord că „frontul păcii" al puterilor europene trebue să găsească sprijin în Statele Unite și că modificarea legii neutralității este un sprijin efectiv și necesar.

In această privință, n'ar exista divergențe decât asupra momentului. Adânc cunoscător al situației europene, președintele Roosevelt consideră că ridicarea imediată a embargo-ului asupra armelor și muniților de război ar impresiona pe eventualii agresori și ar încuraja străduințele pentru salvarea păcii în Europa. Rămânând la această convingere, președintele Roosevelt nu renunță, cu tot votul Senatului, la lupta întreprinsă, fără însă a întrebuința, deocamdată, drepturile pe care i le dă calitatea sa de președinte.

*

Negocierile anglo-japoneze decurg liniștit și sub auspicii optimiste. Consiliul de miniștri ținut la Tokio, a aprobat acordul dintre d-nii Arita și Craigie asupra „chestiunilor generale ce formează cadrul afacerii Tientsin". Comentariile presei japoneze arată că Marea Britanie ar fi acceptat cererile japoneze în ce privește recunoașterea situației actuale din China și abținerea Angliei dela orice acțiune care ar prejudicia interesele armatei japoneze. La rândul ei, Japonia dă asigurări formale Angliei, că va continua să recunoască interesele britanice în China. Tot din izvor japonez se adaugă că acest acord de principii a încheiat prima fază a negocierilor și că acum începe faza doua, în care se va lua în discuție chestiunea specială a Tientsinului.

Din Londra se anunță că, după toate probabilitățile, astăzi d. Chamberlain va fi în măsură să facă o declarație în Camera Comunelor asupra acestei chestiuni.

Este interesant de subliniat „nervozitatea" provocată la Berlin de știrile optimiste sosite de la Tokio. Corespondentul agenției „Havas" la Berlin telegrafiază că în capitala Reichului „domnește temerea că prin ameliorarea raporturilor dintre Londra și Tokio, Marea Britanie va dobândi o mai mare libertate de acțiune în Europa". In comentariul nostru de zilele trecute asupra negocierilor anglo-japoneze, am arătat că, într'adevăr, dacă Anglia cade de acord cu Japonia, libertatea ei în ce privește politica europeană va fi cu mult sporită. Temerea constatată de corespondentul agenției „Havas" nu este nejustificată. Dealtfel, ea apare și în tonul articolelor

(Continuare in pag. 2-a)

Stări turburi in Spania

Generalui Queipo de Llano a fost scos din comandamentele militare

Generalul Yague a fost arestat

Paris, 23 (Rador). — Agenția Havas transmite: Generalul Queipo de Llano, care se mai afla, Sâmbătă după amiază, la

GENERALUL QUEIPO DE LLANO

Burgos, a părăsit acest oraș, plecând spre Franța. Totuși cercurile oficiale afirmă că el nu a trecut granița nici la Hendaye, nici la Ronceveaux.

De altă parte, se anunță că generalul Yague a fost arestat, Joi seara, la Madrid.

Mulți subofițeri și ofițeri, care fuseseră retrimiși la vatră, au fost rechemați sub arme acum câteva zile. Aceste măsuri ale guvernului sunt atribuite grijei guvernului de a preveni turburări.

Ministrul de interne a interzis orice întruniri sau manifestații publice, fără autorizare prealabilă.

Scoaterea bruscă a generalului Queipo de Llano dela comandamentul său este o ilustrare a crizei interne, despre care circulau svonuri de câteva săptămâni.

Cauza demiterii generalului Queipo de Llano trebue căutată în discursul pe care l'a rostit la 17 Iulie, aniversarea revoluției naționaliste. Discursul a fost considerat ca un adevărat act de rebeliune.

Cuprinsul discursului a fost cunoscut prin darea de seamă a ziarului „A. B. C." din Sevilla. Generalul Queipo de Llano a afirmat, între altele:

DISCURSUL GENERALULUI LLANO

„Militarii trebue să fie la putere și să isgonească pe politiciani. Comanda trebue să fie a acelora care s'au bătut iar nu să stea în mâinile celor care au privit cum alții se bat.

„Socoteam că am meritat crucea „San Fernando", dar, cum ea nu mi-a fost dată, nu voiu face nimic spre a o obține".

Generalul a criticat apoi lipsa de aprovizionări și a adăugat că dacă Spania are pâine, o datorează măsurilor pe care

GENERALUL YAGUE

le-a luat el pentru a-i procura grâu, în timp ce alții au neglijat cu totul această problemă primordială în regiunile încredințate comandamentului lor.

HOTARAREA GENERALULUI FRANCO

Răspunsul la acest discurs nu s'a lăsat așteptat. In Monitorul Oficial din 21 Iulie a apărut

GENERALUL FRANCO

un decret, semnat de generalul Franco, care ridica generalului Queipo de Llano toate comandamentele sale militare și îl afecta altor funcțiuni. Hotărîrea nu fusese luată în consiliul de miniștri, ci personal de generalul Franco.

Acum este de notorietate publică că generalul de Llano era în fruntea unei coaliții militare, care făcea opoziție guvernului dela constituirea sa, și în deosebi d-lui Serano Suner. Mai mulți generali erau de acord cu el, dar nu se știe dacă mișcarea luase caracterul unui adevărat complot.

Sovietele negociază
un pact de neagresiune cu Germania

Tokio, 23 (Rador). — Corespondentul din Moscova al agenției oficioase japoneze „Domei" anunță din isvor bine informat că Sovietele ar negocia actualmente un pact de neagresiune pe o durată de zece ani cu Germania.

Corespondentul adaugă că încheierea pactului ar fi apropiată.

Un ziarist japonez
ucis de o bombă sovietică

Tokio, 23 (Rador). — Corespondentul de răsboiu al unui ziar japonez, d. Shigeru Sato, a fost omorît Sâmbătă după amiază pe frontul din Khalka.

Rănit de o bombă sovietică, a fost transportat cu avionul spre un spital de campanie, unde a încetat din viață.

—xXO●OXx—

Prof. dr. Eugen Mironescu, dela Universitatea din Iași, decedat la Tazlău

—xXO●OXx—

Fostul rege Zogu
a plecat in Norvegia

Stockholm, 23 (Rador). — Fostul rege al Albaniei Zogu a plecat la Oslo, însoțit de fosta regină Geraldina și de surorile sale.

Incident la granița turco-bulgară
Un soldat turc rănit

Sofia, 23 (Rador). — Agenția telegrafică bulgară transmite:

Un incident s'a petrecut la 21 Iulie la frontiera bulgaro-turcă, lângă Svilengrad, în cursul căruia un soldat turc a fost rănit pe teritoriul bulgar.

Incidentul a fost lichidat, conform procesului verbal dresat a doua zi de ofițerii grăniceri bulgari și turci, cari au recunoscut conduita corectă a soldaților bulgari.

Față de raporturile de prietenie, care există între cele două țări, rănitul turc a fost imediat eliberat și predat autorităților turcești.

O intrunire
a monarhiștilor spanioli la Lausanne
Fostul rege Alfons XIII revendică tronul

Lausanne, 23 (Rador). — O reuniune a monarhiștilor spanioli s'a ținut acum câteva zile la Lausanne. A luat parte și fostul Rege al Spaniei Alfons XIII-lea.

Scopul reuniunii era de a fixa atitudinea partidului monarhist spaniol față de ultimele evenimente din Spania.

Venind vorba de fixarea unei candidaturi unice la tronul Spaniei, mai mulți delegați au propus pe Don Juan, prințul Asturiilor, Infante de Spania.

Ex-Regele Alfons s'a ridicat atunci cu vioiciune împotriva acestei teze, afirmând că prințul Asturiilor este cel dintâiu a considera pe Alfons XIII-lea ca singur Rege al Spaniei.

SCRISORI DIN PARIS

MERGÂND LA CINEMATOGRAF

de RENE SAIVE

Paris — Iulie

E foarte instructiv să mergă cineva la cinematograf, la Paris, în momentul acesta. Nu vreau să spun că ecranele sălilor parisiene oferă spectacole care au o valoare educativă specială. Nu. Filmele americane, dealtminteri excelente, continuă să facă concurență filmelor franceze, atât în genul dramatic cât și în genul comic. Dar, nu adaugă nimic, sau aproape nimic, — la instrucția generală a publicului.

Ceeace e instructiv, e tocmai publicul însuși. Reacțiunile sale merită să fie notate. Acum doi sau trei ani încă, cinematografele puteau fi împărțite în două categorii. In cinematografe de cartier și de centru. Mulțimea se impacienta dacă i se prezentau serbări patriotice sau parăzi militare. Ea prefera marile cortegii populare, presărate cu drapele roșii.

In cinematografele „șic", dimpotrivă, publicul era mult mai indulgent față de dictatorii acsei și se fluiera manifestațiile masive ale frontului popular. In schimb, se aplaudau armata și drapelul național.

*

Ce s'a petrecut?

Astăzi, publicul reacționează exact în același fel, în cinematografele din Champs Elysées, ca și în modestele săli ale fobur-gului Saint-Antoine. Sentimentele s'au unificat. Ele sunt de acum înainte cristalizate în jurul a câtorva idei foarte simple.

Asupra apărării imperiului, tarăși unanimitate... se aplaudă din răsputeri.

Asupra armatei, asupra credinței față de drapel, tot unanimitate. Se cer acum filme cu soldați și proectarea paradei de la 14 Iulie provoacă tot atâta entuziasm ca și parada însăși. Toți admiră și glorifică armata. Și unul din cele mai mari succese cinematografice actuale îl constitue un film de propagandă intitulat: Suntem apărați?, care se termină asupra viziunii monstruoase a unui enorm tanc, doborând în fața lui arbori și case și strivindu-le sub greutatea sa.

*

Cât drum a fost străbătut de la 1936 incoace!

Un prieten, căruia îi făceam această observație, mi-a răspuns: „Nu trebue să se ție seamă de turburarea în care ne-dem câteodată poporul francez. El reacționează repede. In 1914, sindicatele erau defetiste. A fost însă deajuns ca Viviani să pronunțe câteva cuvinte la funeraliile lui Jaurès pentru ca totul să se schimbe".

Astăzi, Viviani nici n'ar avea nevoe să vorbească...

MĂRTURISIRI ELOCVENTE

de N. BATZARIA

Zilnic se face tot mai mult dovada că, potrivit cuvintelor din Evanghelie, lumina nu poate fi pusă sub oboroc și că, prin urmare, toată sgomotoasa, dar stearpa agitație revizionistă și toată maculatura politică, fabricată în Ungaria și în Bulgaria pentru a sprijini această agitație, nu pot întuneca adevărul și nu pot falsfica realitatea.

Interesant este că la restabilirea adevărului vin să aducă o contribuție convingătoare chiar cetățenii celor două state ce n'au astâmpăr.

Iată, fără să fie poftiți și îndemnați de cineva, au trecut granița dezertori din armata bulgară și dezertori din armata maghiară și au venit să caute adăpost și ocrotire, făcând apel la tradiționala și nedesmințita ospitalitate românească.

Aceleași motive iau făcut și pe unii și pe ceilalți să ia hotărâri așa de grave; să părăsească țara în care s'au născut, să rupă legăturile cu familiile lor și să cadă în marele și dezonorantul păcat al dezertării. Motivele — așa cum le mărturisesc ei înșiși — sunt: mizeria dela ei de acasă și mai ales răul tratament și brutalitățile la care erau supuși.

De asemenea, aceleași motive i-au îndemnat atât pe dezertorii bulgari, cât și pe dezertorii unguri, să ia drumul, care i-a adus aici, în țara Românească. „In România se trăește bine. România e o țară de belșug și țară de mai multă omenie și dreptate". Parcă auzim repetându-se exclamația tânărului italian, propășit la Târgoviște, dintr'o admirabilă nuvelă a maestrului I. Brătescu-Voinești: „Se viva bene in questo paese!"

Și fiindcă se trăește bine, dezertorii bulgari, purtători de nume dovedind origina lor etnică bulgară, cer să fie înrolați în armata română și după ce-și fac serviciul militar, să li se dea voe să muncească aici, făcându-și din România a doua patrie, da o patrie mai bună și mai ospitalieră.

Dar în afară de dezertori, aparținând din punct de vedere etnic elementelor majoritare din Ungaria și din Bulgaria, au venit — tot în mod clandestin și căutând, de asemenea, un refugiu în România — și diferiți minoritari. Au venit ne mai putând îndura prigoana sălbatecă deslănțuită sau — mai bine zis — mult înăsprită în cele două țări împotriva minorităților etnice, despuiate de drepturile cele mai elementare.

Cât de grăitoare este în privința aceasta declarația tânărului turc Ali, care își închipuia în curățenia unui suflet leal, că s'ar fi putut găsi pentru dânsul un locșor sub soarele Bulgariei! „Acolo (adică în Bulgaria) e rău și aici, în România e bine". Așa și-a rezumat el impresiile, după ce a păsit pe pământul românesc.

Dar un sentiment de revoltă, ce nu poate fi înăbușită, zgudue pe toți românii la vestea despre cele ce se petrec cu frații noștri de sânge din Ucraina Subcarpatică.

Acum câțiva ani văzusem la Praga abecedare și, alte cărți românești tipărite cu cheltuiala statului cehoslovac și destinate recruților români din Ucraina sau — cum i se spunea atunci — din Rusia Subcarpatică. Aceste cărți aveau menirea de a învăța

(Continuare in pag. 2-a)

D. Moscicki, președintele Poloniei vizitează un câmp, în plin seceriș

BULETIN ARHEOLOGIC ȘI NUMISMATIC

Cum circulau monetele dace

de CONST. MOISIL

Monetele dace, ca și cele grecești, au avut un caracter local. Aceste din urmă erau emise de către diferite orașe spre a înlesni tranzacțiile comerciale ale locuitorilor; cele dintâi erau emise de diferite triburi pentru trebuințele de schimb comercial ale membrilor acelor triburi. Raza de circulație și a unora și a celorlalte nu trecea prea departe de teritoriul orașului sau al tribului respectiv.

Numai monetele unor orașe mari comerciale, ale unor confederații de orașe sau ale unor regi mai puternici au putut să aibă o circulație mai întinsă și să pună stăpânire, în anumite epoce, pe marele comerț grecesc. Dar și în aceste cazuri celelalte orașe continuau să emită monete pentru trebuințele locale.

La Daci însă, nici o monetă n'a putut avea o circulație prea întinsă și numai câteva piese s'au răspândit în mai multe regiuni ale țării, fiind primite de mai multe triburi. Astfel, monetele Dacilor din Moldova de sus, ale Dacilor olteni și mai ales ale Dacilor din Muntenia, s'au găsit răspândite în diferite regiuni ale țării, dovadă că aveau circulație mai întinsă.

Tot astfel s'au răspândit în unele regiuni ale Daciei monete cari au fost emise de către triburi trace din sudul Dunării, în special piese cu tipurile tetradrahmelor lui Alexandru cel Mare (pe față capul lui Hercule aproape șters, iar pe revers Zeus șezând pe tron și ținând în mâna dreaptă acvila), sau cu tipurile monetelor de 2 drahme (didrahme) din Larissa (pe față capul nimfei Larissa, pe revers un călăreț), sau cu tipul lui Ianus (pe revers tot un călăreț). Aceste din urmă (fig. 1 și 2) au putut circula în Dacia și fiindcă reprezentau pe revers tipul eminamente dac: călărețul.

In sfârșit, în veacul I în. d. Cr. au intrat în Dacia, în cantități foarte mari, tetradrahmele din Thasos, atât autentice, cât și barbare, bătute de triburile trace din Balcani (fig. 3—4).

FIG. 1

Principalele izvoare, care ne lămuresc în mod precis despre circulația monetelor dace și a celorlalte monete antice cari au intrat în Dacia, sunt tezaurele monetare. Studiul tezaurelor ce s'au găsit până acum la noi ne permite să constatăm, că emisiunea monetelor dace nu s'a făcut în mod arbitrar, ci s'a avut în vedere totdeauna ca ele să poată circula împreună cu monetele greco-macedonene pe care comerțul de export al Dacilor le introducea în țară.

Astfel că cele mai vechi monete dace nu reproduc numai tipurile de pe tetradrahmele lui Filip II — primele monete cunoscute de Daci — dar au și greutatea și deci valoarea acestora, ceeace dovedește că circulau împreună cu ele.

Tetradrahmele lui Filip II erau bătute după sistemul milesian (identic cu cel fenician), care avea ca unitate drahma în greutate normală de 3,61 gr. Deci piesele de 4 drahme, tetradrahmele, aveau greutatea normală de 14,45 gr.

Trebuie însă să ținem seama, că în antichitate nu se putea obține greutatea precisă pentru toate piesele, astfel că ele variau cu un număr mai mare sau mai mic de grame față de greutatea normală. Dacă în monetăria grecească se constată astfel de nepotriviri ponderale, cu atât mai mult ne-am putea aștepta să se constate în monetăria dacă.

Deși astfel de nepotriviri există, totuș foarte multe piese dintre vechile monete dace cântăresc 14 gr. sau peste 14 gr.; altele, în schimb, au greutatea în jurul cifrei de 13 gr. sau chiar de 12 gr. Fiind astfel foarte apropiate de greutatea normală a pieselor lui Filip II ele circulau în Dacia ca tetradrahmele macedonene.

(Continuare in pag. 2-a)